

Dr. Szita István

1933-ban született Varsányban.

Vegyészmérnöki oklevelét 1958-ban szerezte, száma: 34/1958.

Az oklevél megszerzése után a Budapesti Kalapgyárban helyezkedett el. 1960-ban áthelyezéssel az Észak-Magyarországi Vegyiművekhez, ahol üzemmérnöki besorolásban a gyógyszer és egyéb intermediereket, speciális termékeket gyártó üzembe irányították, melynek később vezetőjévé nevezték ki. Kezdetben az alkalmazott technológiák felülvizsgálata, fejlesztése, majd melléktermékek hasznosításának lehetőségei és megoldása, később gyárrészlegvezetői beosztásban új technológiák kidolgozása, üzemeltetése volt a feladata. Részt vett a foszgén üzem korszerűsítésében, új, foszgénbázisú termékcsalád kifejlesztésében, valamint ezek üzemszerű megvalósításában. 1970-ben gyógyszer-technológus szakmérnöki diplomát szerzett, majd 1973-ban doktorált. 1981-től 1992-es nyugdíjazásáig a Borsod Vegyi Kombinátnál dolgozott főmérnöki, technológiai-vezetői és gyárvezetői munkakörökben. Eredményes szakmai kapcsolatot és együttműködést alakított ki a Vegyipari Műveletek és Szerves Kémiai Technológiai Tanszék dolgozóival. 24 szabadalom társszerzője. Nyugdíjazása óta igazságügyi szakértőként dolgozik a környezetvédelem területén.

1966-ban *Kiváló Ifjú Mérnök*; ötször volt *Kiváló Dolgozó*; 1974-ben *Nehézipar Kiváló Dolgozója*; 1977-ben *Kiváló Feltaláló arany fokozat* kitüntetésekkel. A Magyar Kémikusok Egyesületében végzett munkájáért 1986-ban *Kiváló Munkáért* miniszteri kitüntetéssel, míg 1988-ban *Megyei MTESZ-díjjal*, ill. 1994-ben *Preisich Miklós-díjjal* jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.